

บันทึก

เรื่อง กล่าวโทษข้าราชการ (นายหลง สายคร)

สำนักนายกรัฐมนตรีได้แจ้งมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยหนังสือที่ ๑๕๐/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๐๕ ความว่า กระทรวงการคลังได้มีหนังสือถึงสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องการกล่าวโทษนายหลง สายคร ว่าทุจริตต่อหน้าที่อันเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม มาตรา ๗๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกระทรวงการคลังเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย และจำนวนเงินไม่แน่นอน จึงประสงค์จะขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาหรือกรมอัยการพิจารณาตามที่เห็นสมควร สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้มีปัญหาว่า การที่นายหลง สายคร หักเงินสินบนรางวัลกรณีจ่ายให้แก่ตนเองกับพรรคพวกโดยพลการโดยอธิบดีกรมสรรพากรมิได้กำหนดจ่ายให้เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ กับการที่คณะกรรมการที่กรมสรรพากรตั้งขึ้นพิจารณาเรื่องนี้วางหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณเรียกเงินคืนบางส่วนจากนายหลง สายคร เอาเองชอบหรือไม่ และขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเพื่อจะได้ถือเป็นบรรทัดฐานในทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้ประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลังแล้วได้ความว่า

เดิมกรมตรวจราชการแผ่นดิน ได้รับคำร้องเรียนกล่าวโทษนายหลง สายคร หัวหน้ากองภาษีการซื้อ กรมสรรพากร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสรรพากร ภาค ๙ ปี ๒๔๙๗ ว่ารับเงินสินบนรางวัลค่าประเมินเพิ่มเติมภาษีเงินได้ และหักจ่ายเงินสินบนรางวัลโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ซึ่งกรมตรวจราชการแผ่นดิน ได้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า นายหลง สายคร ขณะเมื่อดำรงตำแหน่งสรรพากร เขต ๙ ได้ทำการประเมินภาษีเงินได้เพิ่มแก่บริษัทต่างๆ ในเขตภาค ๘ และภาค ๙ รวม ๑๕ บริษัท เป็นเงินภาษีที่ได้เพิ่มขึ้นรวมทั้งสิ้น ๗,๙๑๑,๙๑๒.๙๕ บาท นายหลง สายคร ได้หักเงินรางวัลร้อยละ ๒๕ เสียเอง แล้วจ่ายให้แก่ตนเองและผู้อื่นเป็นเงิน ๑,๙๗๗,๙๗๘.๒๐ บาท กรมสรรพากรเห็นว่าการปฏิบัติราชการของนายหลงสายคร เป็นการมิชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผน ทั้งยังส่อไปในทางไม่สุจริต จึงขอให้กรมตำรวจดำเนินคดี แต่กรมตำรวจยังมิได้ดำเนินการอย่างใด กรมสรรพากรได้ตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวน นายหลง สายคร ได้ทำหนังสือยอมรับสภาพหนี้เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๔๙๘ และสัญญายอมคืนเงิน ๑,๕๙๐,๗๗๓.๖๔ บาท แก่กรมสรรพากร กระทรวงการคลังภายในสามเดือนนับแต่วันทำสัญญา กรมสรรพากรจึงเสนอผลให้

กระทรวงการคลังพิจารณา กระทรวงการคลัง (พลเอก ภ.บริพัตรยุทธกิจเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) ได้พิจารณาเห็นชอบกับข้อเสนอของกรมสรรพากร คือสั่งให้นายหลง สายศร ใช้เงินคืน ๑,๕๙๐,๗๗๓.๖๔ บาท และเมื่อนายหลง สายศร ใช้เงินแล้วก็ให้ระงับคดีเสีย ต่อมา นายหลง สายศร ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์คัดค้านการส่งใช้เงินคืน เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๙๙ โดยอ้างว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบโดยถูกต้องแล้ว การทำหนังสือขอยอมรับสภาพหนี้ ในครั้งนั้นก็เพราะถูกบังคับด้วยเหตุการณ์บางอย่าง และขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาเรื่องนี้ใหม่ กระทรวงการคลังจึงให้กรมสรรพากรพิจารณาเสนออีกครั้งหนึ่ง ผลการพิจารณา กรมสรรพากรได้มีมติเป็นเอกฉันท์ (๑๖ ตุลาคม ๒๕๐๐) ให้นายหลง สายศร ส่งใช้เงินคืน ๘๒๕,๗๖๗.๖๘ บาท และนำเสนอกระทรวงการคลังพิจารณาสั่งการต่อไป กระทรวงการคลัง (นายเสริม วินิจญ์กุล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) ได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งว่าการหักเงินสินบนรางวัลของนายหลง สายศร นั้น เป็นการปฏิบัติโดยชอบด้วยมาตรา ๗๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบทั้งเรื่องนี้ก็ได้นำดำเนินการยึดเหนี่ยวมาเป็นเวลากว่า ๔ ปีแล้ว จึงให้กรมสรรพากรระงับเรื่องเสีย กรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องก็ไม่ตั้งใจที่จะดำเนินการอย่างใดต่อไปอีก กระทรวงการคลังจึงได้แจ้งให้กรมตรวจราชการแผ่นดินทราบและขอยุติเรื่องนี้ ต่อมา กรมตรวจราชการแผ่นดินได้ส่งเรื่องและเอกสารกล่าวโทษนายหลง สายศร ซึ่งกรมตรวจราชการแผ่นดินเห็นว่ากระทรวงการคลังได้ดำเนินการมาแล้ว ๒ ครั้ง ๒ หนไม่ตรงกัน ไปให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกครั้งหนึ่งตามควรแก่กรณี กระทรวงการคลัง (นายสุนทร หงส์ลดารมภ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) ได้พิจารณาเห็นว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายทั้งจำนวนเงินก็ไม่แน่นอน และมีหนังสือถึงสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาหรือกรมอัยการพิจารณาตามที่เห็นสมควร สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นต่อไป

เมื่อได้ความดังนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าปัญหาข้อกฎหมายที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีถามมานั้นเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงเป็นส่วนมาก เช่นการที่จะวินิจฉัยว่านายหลง สายศร ได้หักเงินสินบนรางวัลจ่ายแก่ตนเองและพรรคพวกโดยพลการจะเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้น จะต้องวินิจฉัยข้อเท็จจริงเสียก่อนว่าในการประเมินภาษีเงินได้เพิ่มแก่บริษัทต่างๆ นั้น นายหลง สายศร อาศัยหลักฐานที่ได้มาอย่างไร และการที่นายหลง สายศร ได้ขอยอมรับสภาพหนี้ได้มี การถูกบังคับอย่างไรหรือไม่ ซึ่งเป็นปัญหาข้อเท็จจริง กับอีกประการหนึ่ง ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวในที่สุดก็ไม่มีการขัดแย้งกันระหว่างกรมสรรพากรผู้เป็นเจ้าของเรื่องกับกระทรวงการคลัง และตามเรื่องที่ปรากฏจะว่าคำสั่งกระทรวงการคลังสองครั้งขัดกันก็ไม่ถนัด เพราะครั้งแรกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (พลเอก ภ.บริพัตรยุทธกิจ) สั่งตามที่นายหลง สายศร ทำหนังสือขอยอมรับสภาพหนี้ หาใช้พิจารณาท้องเรื่องว่านายหลง สายศร ได้กระทำความผิดประการใดไม่ ส่วนครั้งหลังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายเสริม วินิจญ์กุล) สั่งในเมื่อนายหลง สายศร ร้องว่า การทำหนังสือขอยอมรับสภาพหนี้เป็นการไม่ชอบและนายหลง สายศร ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินสินบนจำนวนนั้นโดยได้ปฏิบัติไปถูกต้องแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายเสริม วินิจญ์กุล) จึงได้พิจารณาโดยวินิจฉัยถึงเนื้อเรื่องโดยตลอด อนึ่ง

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติวางระเบียบในเรื่องการตีความและให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้ว่า ถ้ากระทรวงทบวงกรมใดมีความสงสัยในปัญหากฎหมายฉบับใดแล้ว ให้ติดต่อหารือกับเจ้ากระทรวงผู้รักษากฎหมายนั้นๆ โดยตรงก่อน หากมีความเห็นขัดแย้งไม่เป็นที่ตกลงกันได้แล้ว จึงให้ส่งปัญหากฎหมายนั้นๆ มาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความ (หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ น.ว.๔๐/๒๔๘๔ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๔๘๔) ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนี้ได้

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย
(นายหยุต แสงอุทัย)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๐๕